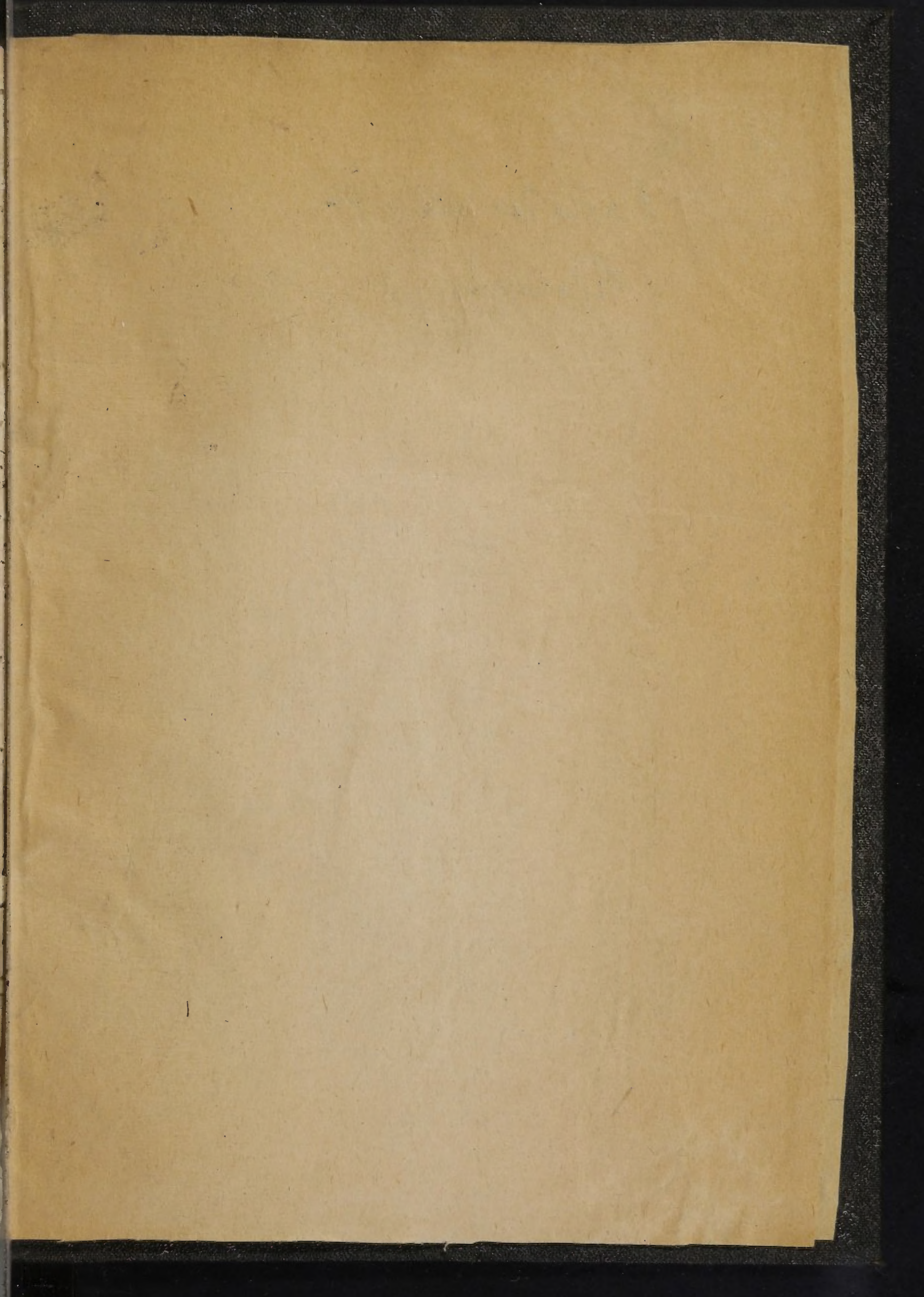

c

21120942

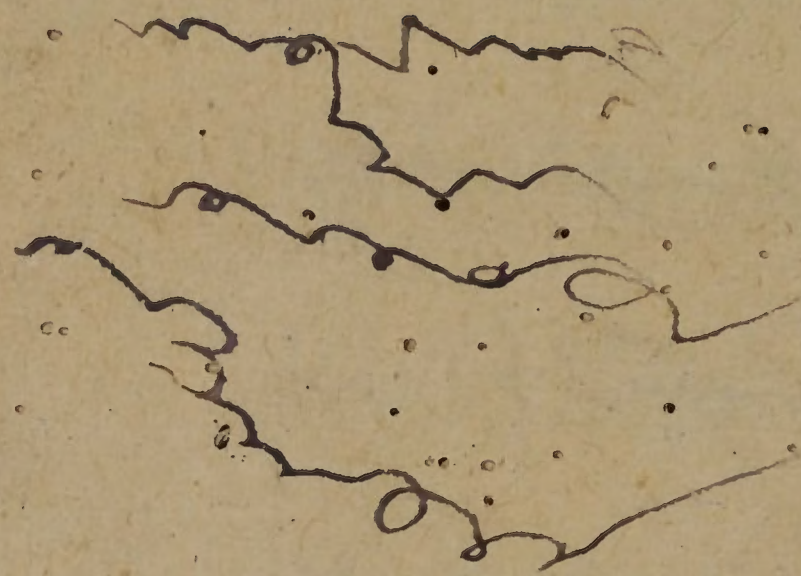
148

Risāla dar usūl-i dīn.
(theology).

4

Lucknow
26.11.28.
W.I.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلاة والسلام

على سيرة محمد وآله أجمعين الطاهرين الطاهرين بدو

حق سبحانه تعالى چنانکه بر همه بندگان مکلف فرض عین است

علم به بندگی نیز فرض عین است بحکم حدیث حضرت رسالت

صلی الله علیه وسلم طلب العلم فريضة على كل مسلم ومسلمة مراد ازین

علم علم عبادت است یعنی فرض و واجب و غیر ذلک هر عبادتی را

دانستن و یاد گرفتن تا عبادت صحیح و معتبر باشد و یونان

و از یاد شوق و محبت خویش
و پرورش اخلاص و شکر و تقوی
و بریدن از غیر خویش و راحت

2
درین زمان اکثر از خاص علم مسلمانان از حق کمال

شفقت از عذاب و عقاب حضرت رب الاربابی در طاعت

و بندگی بی رغبت شده بودند و در طلب علم دینی و مسائل شرعی

که داشتند آن در دین اسلام فرض و لازم نیست بواسطه

قصود محبت بی میل شده بودند بنا بر حکم التعظیم لامر الله و الشفقة

على خلق الله عمل نموده این بنده کینه محتاج کناهکار

امید و ابر رحمت کرد کار خادم شمع مصطفی مروج دین

محمد بنی قطب الدین محمد بن غیاث الدین علی غفر الله لهما

چند مسائل در بیان ایمان و اسلام و احکام و ارکان و...

فرض و البشیریت و در بیان عبادت که دانستن آن

سبب الاختصار در قید تحریر آورد که باید گرفت و عمل کردن

بَانِ مَسَائِلِ مَوَدِّ شُكَّارِی دُنْیَا وَاخِرَتِ وَبِرِ عَامِلِ مُسْلِمَانِ

امکان باشد و ترتیب دهد این رساله را بر چند مسایل

مسئله بدانکه ایمان اقرار کردن است بزبان یعنی گفتن کلمه طیب

لا إله إلا الله محمد رسول الله وبأوداشتی معی

این کلام را بنده که خدایتعالی یکی هست و محمد و رسول الله صلی الله علیه و آله

چنانچه بود در کائنات
بود و مستحق شد و هر که احلاوت
بود و در اینجا بود و هر که احوت نمود
فاسق باشد از جوایز ابر و عقوبت

و یک است و بجا پذیر حق است مسئله اگر ترا پرسند که اگر ایمان

چند است جواب بگو دوست اقرار باللسان و تصدیق بقلب

مسئله اگر ترا پرسند که احکام ایمان چند است جواب بگو هفت است

هر که ایمان آورد اگشتی و اسیر گردن و مال او را بناحق گرفتن

و او را بی جهت شرعی زنجار بندن و بر و گمان بد بردن نباشد

و این پنج حکم تعلق بدنیاء دارد و دو حکم دیگر تعلق باذیت دارد

اول هر که با ایمان و داز عذاب ابدی و دفع خلاص یابد و دیگر

آنکه عاقبت بجای آورد بهشت باشد مسئله اگر ترا پرسند که شرایط

ایمان عبارت از تصدیق است و اقرار نیست
اجرای احکام برینست تحقق و نفس اماره نظم و اختیار
شیخ ابی منصور یزیدی اینست ایمان و اقرار
اگر تصدیق قلبی و اقرار زبان و در دنیا و آخرت
مؤمن باشد اگر چه احکام ایمان را تصدیق کرده باشد
نکند و اگر تصدیق بقلب و اقرار بلسان
بهم منافقان در دنیا احکام بر مطلق است
مؤمن نیست و طاعت و بندگی بر او واجب نیست
اسلام و ایمان ازین دو قسم است

ایمانند است جواب بگو هفت است اول ایمانی آوردن بغیب و علم

و احرام دانستی که از عذاب خدا ایستای تر رسیدن هفتم رحمت خدا است

چراں کو عقل و بلوغ و شرط ہے طاعتھا ایمان است مسئلہ اکثر ائمہ

و این کتب را در هر روز بخواند و در هر روز بخواند و در هر روز بخواند

مسئله اگر ترا بگویم که ولیمیات شریعت چیست اجواب

اول صدقه و طبر دادن دوم قربانی دادن سوم افزون

گزاردن چهارم نفع ذوی الارحام دادن نهم خدمت مادر

پدر کردن ششم خدمت نرب شهر خود کردن هفتم عمرهای او

مسئله اگر بر این سفد که سبب اسلام چند است جواب بگو هفت است اول

خسته کردن دوم موی که رفتن سیوم موی پنی کندیدن پام

وایا کسین محمد موسی برانید ششم و نعل کریم

هفتم هوی بر ناف گزینی مسل بد آنکه احکام شریعت

فصل در بیان موی و بوی و رنگ و طعم و مزه و اثر اینها در بدن و در لباس و در خانه و در سفر و در جنگ و در صلح و در هر یک از اینها

بفعل کم از واجب و عتاب ترک و
آدم باشد بر صیغ و کاف و نشو و بان
اما بنهادن و کفایت کاف و نشو و بان
متحرک است که اورا کاه کاه کاه کاه
یا در وقت دهنده اورا عتاب و عتاب
ست بفعل کم از است و عتاب ترک و

این را بخندوب و تطوع و فعل نشو و بان
مباح است که بخیر یا بد در فعل و ترک او
و حکم او ثواب و عتاب ۱۲ بر هفت
مکرده بر دو گونه است تحریم و تنزیه
است که در فعل او ریس نباشد و حکم او
انکه توانی است ترک و تحریم است که
در فعل او ترک باشد چون نوید یا شفاعت
نه نفوت بنا بر حکم او ثواب است ترک
و بر بکاری است بفعل ۱۲ بر هفت
حرام است که ثابت باشد منع او بدلیل قطعی
یا ظنی و حکم او ثواب است ترک بدلیل قطعی
و عتاب بفعل و کفر یا تخلف قطعی نه ظنی و هو
الحق و هو البصیر ۱۲ بر هفت

حرام است که بآنگه در طهارت و چیز فرض است اولی از بی

بیشانی تا زریخ و از زمره کوش تا زمره کوش یک دوم هر دو

و اشقیات تا بالائی اربع سیوم و مشی که در چهار فقره و

شستن تا بالائی شستایک مسله بد آنکه در طهارت و چیز است

اول استیجار کردن دوم بسم الله گفتن یعنی بسم الله العظیم والحمد لله

عبدین الاسلام الاسلام حتی والکفر باطل قبول کردم دین مسلمان

و آنچه در وی است و بپراهم و بپراشدم از کفر و کفری و آنچه موثر است

بفعل کم از واجب و عتاب ترک و
آدم باشد بر صیغ و کاف و نشو و بان
اما بنهادن و کفایت کاف و نشو و بان
متحرک است که اورا کاه کاه کاه کاه
یا در وقت دهنده اورا عتاب و عتاب
ست بفعل کم از است و عتاب ترک و
این را بخندوب و تطوع و فعل نشو و بان
مباح است که بخیر یا بد در فعل و ترک او
و حکم او ثواب و عتاب ۱۲ بر هفت
مکرده بر دو گونه است تحریم و تنزیه
است که در فعل او ریس نباشد و حکم او
انکه توانی است ترک و تحریم است که
در فعل او ترک باشد چون نوید یا شفاعت
نه نفوت بنا بر حکم او ثواب است ترک
و بر بکاری است بفعل ۱۲ بر هفت
حرام است که ثابت باشد منع او بدلیل قطعی
یا ظنی و حکم او ثواب است ترک بدلیل قطعی
و عتاب بفعل و کفر یا تخلف قطعی نه ظنی و هو
الحق و هو البصیر ۱۲ بر هفت

[illegible]

عناط دوم باد سیوم که موده زد یک که از غرض دست ازلون
دوم بران سیوم زرد آن دانه چارم تی پرید دهی خنده

فقد بالغ در غازی که بار کوع وجود یابیدم دوانی هضم
مسی غلبه بخواه تکیه ده دم هم با شرت فاشه مسله غسل غرض

نیست ازل منی اگر چنده باشد دوشد دوم غلبه
سیوم غلبه از منی چهارم غلبه از منی نیم هر

که شوا ایم غسل باید چهارم مسله غسل بر چهارم
از منی دوم واجب سیوم سنت چهارم مستحب غسل وضو پنج خا کفته

نکته در این است که اگر کسی در وقت غسل وضو پنج خا کفته
از منی غلبه از منی نیم هر
نکته در این است که اگر کسی در وقت غسل وضو پنج خا کفته
از منی غلبه از منی نیم هر
نکته در این است که اگر کسی در وقت غسل وضو پنج خا کفته
از منی غلبه از منی نیم هر

نکته در این است که اگر کسی در وقت غسل وضو پنج خا کفته
از منی غلبه از منی نیم هر
نکته در این است که اگر کسی در وقت غسل وضو پنج خا کفته
از منی غلبه از منی نیم هر
نکته در این است که اگر کسی در وقت غسل وضو پنج خا کفته
از منی غلبه از منی نیم هر

نکته در این است که اگر کسی در وقت غسل وضو پنج خا کفته
از منی غلبه از منی نیم هر
نکته در این است که اگر کسی در وقت غسل وضو پنج خا کفته
از منی غلبه از منی نیم هر
نکته در این است که اگر کسی در وقت غسل وضو پنج خا کفته
از منی غلبه از منی نیم هر

و اول دست اول غسل است دوم غسل کافری که با جنابت باشد

و غسل سنت چهارست اول غسل و منجمه دوم غسل و منجمه و منجمه و منجمه

چهارم غسل احرام حج و ایستادگی است اول غسل که بسلامت باشد

دوم غسل کافری که با جنابت باشد با سیوم

مسئله بدانکه در غسل هر فرض است اول دهن دوم شستن

سویچام و ایستادگی است و شستن و شستن است اول هر دو دست

دوم استیحا کردن سیوم نجاست از تن خود و کردن چهارم وضو کردن

تمام نماز است و ایستادگی است و ایستادگی است و ایستادگی است

و ایستادگی است و ایستادگی است و ایستادگی است و ایستادگی است

و ایستادگی است و ایستادگی است و ایستادگی است و ایستادگی است

و ایستادگی است و ایستادگی است و ایستادگی است و ایستادگی است

و ایستادگی است و ایستادگی است و ایستادگی است و ایستادگی است

عمد دست را زدن برخاک از برای مالیدن در دست راست

مسئله بد آنکه شکندیم در چیز شک است
از شکندیم و شک است دوم یافتی
از دده بافتن اعاده کند یا از بهت شکنج
یا غیر بفعل یا قوه پس و شکندیم که از برای
بخش آن محتاج بود لیکن در طبع که اگر از برای
خیر کردن آورد و هیچ بود و بود و از برای
شورمانه و آن

باید که قادر باشد بر اعمال آن مسلک بداند که مسیح بر موزه و کسی را جایزه
موضوع بدهد برای نویسنده مگر چون از کثرت شد
کود خود که از برای نویسنده و نویسی است یا
جهت نیافتن آنست پس اگر بفیاید مع آنکه که
نیم کند و نویسی را و او را اگر دستار یاری دارد
موزه

سپید که از اجزاء و کماله پوشیده باشد اگر بعد از آن بی وضو شود
و معنی این سخن آنست که اگر متوضی یا نه باشد و در وضو کرده و بی وضو مسجود تواند
تا آن زمان که وضو تمام ساخت گوئیم بوضو تمام پوشیده است بعد از آن اگر حدث کند وضو را کشیده
مسجود می نماید و اگر در وضو مسجود کند وضو را کشیده مسجود می نماید

کنند و عرض می کند که این معنی است که در هر یک از این دو صورت
در ظاهر خطوط را ظاهر روایت شرط نه لیکن سنت است و هیچ کس بر ظاهر موزه تا
بر اطن روانه ولازم است که هیچ پیشتر قدم بود و ما هیچ فاضل را و اندیشه زیاده
که بسوی انکشان باشد و اگر چه قطع الاصلایع بودند بر اسفل
ناتشابه نیست و مسافر است به از وقت حدیث و غیر

مسیح منوره که باریده با مقدس انجیل پائی مسلمانان شکستند

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

7. *Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the previous page.*

[illegible]

و هفت رکوع و هفت سجده و هفت در قعود و آن هفت

مسند شیخ ابو سعید خدری
جلد ۱۰۰
فصل ۱۰۰
در بیان فضیلت حضرت علی

گفتی اما اگر انشتم و بنده ای که الحمد للهِ مقدّر یلزا و منم در این کتب

هفتم در نومه ارام کردن و آن هفت سنت که در سجده است اول آنکه اگر

گفتی در اول و آخر سجده دوم در هر دو سجده ارام کردن سیوم روی

مساد و کف نهادن چهارم سر انگشتان دست و پای را قبل کردن

پنجم نشستن بر سجده و ای الاعلی گفتی ششم بر پشت بینی نگاه کردن هفتم در

دو سجده تکرار کردن و آن هفت سنت که در قیام است اول آنکه بی نشستن

مرا از راه دوم و تعدد دوم استاده کردن پای راست را

و ثانیاً بر سر بی نشستن و هر دو پای را جانب راست برون آوردن

و این

که از ترس امید خدا تعالی نباشد هم بعد از سه روز نیک کردن و هم

عطسه دادن یا زدهم جواب خیر نیک یا خیر بد یا خیر عجب اگر چه بد که با تو را

باشد و از دهم برین تمام خود فتح کردن سیزدهم گرفتن امام

و از غیر مقصدی خود چهارم توان و غلط خواندن چنانچه معنی

شود یا زدهم چیزی نیک سجده کردن شانزدهم طلب کردن چیزی

خدا تعالی مثل چیزی که از آدمیان طلبند هفدهم عمل نکردن

خود هم خندیدن نوزدهم رویا از قبل کرد اینها چنانچه نیست

بستم ترک فرض کردن بیست و یکم بر این استخوان زن بزرگ کردن

و از

در وقت سجده هر دو پای را از زمین جدا کردن بیست و پنج پیش از اتمام

و ادائیگی واتی باشند بیست و دوم قرآن را در محفل خواندن بیست و سوم

آنکه بپای بسیار در ظاهر روایت نزدیک ابو حنیفه اما اگر دید و شنید خواندن
باتفاق نشکند و همچنین اگر بخیر
و آن دید و شنید بر آنچه گفته

گفته فرض وقتی میگرد و یادش آمد که فرض دیگر نگزارده ام اگر

صاحب ترتیب باشد وقت تنگ نباشد نماز وقتی او فاسد شود بیست و چهارم
در وقت سجده هر دو پای را از زمین جدا کردن بیست و پنجم پیش از اتمام

استادن مسئله بدانکه سجده سهوا واجب میشود از برای ندانند از نقصان

بسیار چیز اگر نماز گزارنده را سهواً قطع شود اول تقدیم رکعت چنانچه

رکوع پیش از قرائت کند و دوم تاخیر رکعت چنانچه در قعده اولی یا

بر التماس خواندن پیش از بیست و سوم را تاخیر کند بیست و چهارم اگر رکعت چنانچه

در وقت سجده هر دو پای را از زمین جدا کردن بیست و پنجم پیش از اتمام

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

و واجب
دو رکوع کند چهار مرتبه این چنانچه قعده اولی را ترک کند پنجم تغیر

چنانچه آهسته خواند در نمازی که بلند خواندن واجب است مسأله

نماز چهار رکوع اگر در آن هر یک مؤمن فرض کفایت است و مطهر اگر در آن

اینست که بگوید نیت کردم که بگذردم نماز چهار رکوع چهار تکبیر نماز برای

از تکبیر
خدای تعالی دعا برای میت و نماز چهار رکوع چهار تکبیر است

اول بگوید سبحانک اللهم و بحمدک و ببارکاتک و تعالی جدک

و جل شأنک و لا اله غیرک و بعد از تکبیر دوم بگوید اللهم صل علی

محمد و علی آل محمد و ببارک و سلم کما صلیت و سلمت و ببارکت و

رحمت

و بعد از آن بگوید
یا رب العالمین
یا رحمن یا رحیم
یا قهار یا قیوم
یا ذا الجلال و الاکرام
یا ذا الشان و العز
یا ذا القدر و العز
یا ذا المجد و العز
یا ذا الشان و العز
یا ذا القدر و العز
یا ذا المجد و العز

و بعد از آن بگوید
یا رب العالمین
یا رحمن یا رحیم
یا قهار یا قیوم
یا ذا الجلال و الاکرام
یا ذا الشان و العز
یا ذا القدر و العز
یا ذا المجد و العز
یا ذا الشان و العز
یا ذا القدر و العز
یا ذا المجد و العز

رَحْمَتِ وَرَحْمَتِ عَلَيَّ اِيَّاكَ اَرْحِمُنِي اِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ

وَبَعْدَ از تكبير سوم بگويد اللهم اغفر لي ذنوبي و ميثنا شاهدنا و

غايبتنا صغيرنا و كبيرنا ذكرا و انثانا اللهم من احييتنا

فاحييتنا على الاسلام و من توفيتنا متوفيتنا على الايمان

يحييكم يا ارحم الراحمين و اگر ميت کودک پس باشد اين دعا بخواند

اللهم اجعل لنا فرطا و اجعل لنا اجرا و ذخرا و اجعل لنا شافعا

و مشفعا و اگر ميت دختر باشد اين دعا بخواند اللهم اجعلها

لنا فرطا و اجعلها لنا اجرا و ذخرا و اجعلها لنا شافعة و مشفعة

مسئله اگر ترا پسندد امام خداوند قبله خدایت
جواب بگویند امام اندوین قبله اول قبله
دوم قبله کعبه سوم قبله بیت المعمور چهارم قبله
پنجم قبله عرش مکی امام پنجم است دوم امام
چهارم امام عقل ششم عقل در بیت المعمور
هفتم در کعبه و آن در حجاب و آن در کعبه است
و آن امامی و امامی که نیست جواب بگو امام ما و آن
ست مسئله اگر ترا پسندد امام شریف است مسئله اگر
نماز تو بگو صحیح جواب بگو بگو بگو بگو بگو بگو
ترا پسندد امامان پس امامان با صفتان
که ترا روی جواب بگو پس امامان با صفتان
مسئله اگر ترا پسندد امام شریف است مسئله اگر
پانجا جواب بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو
هفتم در و امامان است کردن

بر حمتك يا ارحم الراحمين و بعد از تكبير چهارم سلام بكويد

مسئله بدانکه خجاست برد و نوع است حکمی و حقیقی حکمی چون حذف و

جنابشہ وحیض و نفاس کی ازین پنجاسہ باب مطلق و ان مکروہ و

باشد فحسب و بای مستعمل و سرکه و گلاب و قشره و آب باشد و استعمال

باب مکر و بوردان مطلق در جنو جائز نیست و مکر و فامان ترک اولی و

کذا فی فتاویٰ خانی و جامع صغیر خانی و منبع و دوع حقیقی یعنی عینی و این

نیز در نوع است مغلطه و مخففه مغلطه چون خروبو را آدمی صغیر و بزرگ

و الحوائات ناهوردي و عايط و خون و آب مني و سمي و پيس افكند و مرده

و آب منی سه گونه است غلیظ
باقی آن آب است نجس و غلیظ
پس دیگر طاهر بطور باقی آن نیز غلیظ
کیا و جامه ای دیگر مختلف از این است
و ضو و طریقی بر روی آن جامه است
پس آن که نوزاد آن را نیند و جامه ای باشد
شاید و غیره بطور است پس که طاهر و در جنس از ضو
و غلیظ آن است و در جنس بر آن است

This image shows a close-up of a page from an old manuscript. The text is written in a dark, cursive script, characteristic of Arabic or Persian calligraphy. The ink is somewhat faded and the paper is aged and yellowed. The handwriting is dense and flowing, with many ligatures. The text is arranged in several lines, though the perspective makes it difficult to read accurately. There are some larger, more decorative characters interspersed within the main body of text. The overall appearance is that of a well-used, historical document.

مکتوبت مبارک در وصف اولو است بسم
 او کسی نباشد و حکم او اندک توانی است
 مکتوبت مبارک در وصف اولو است بسم
 او کسی نباشد و حکم او اندک توانی است

خاک و بطا اهل و خاک که آن پری دهن را کدافی کافی و در فتاوی حساس گفته

روا باشد شستن این باب مستعمل و آب مقید چون کلاب و شتر که دایم بدین

مانند است و در عهد ایه آورده که پاک شود نجاست مغلطه و مخففه شستن با و

چون و این شود عین نجاست و هر بار بشیلید با و اگر اثر او ماند

این شوار شود این عفو است و در شیلیدین مقبر طاعت شستنه است یعنی

از تمام بماند تا اگر سه بار شست و هر بار بشیلید فاما تو خود بمیاه بروی

نکاح است چه روان باشد و در فتاوی صغیر گفته است که این روایت اصل است

که اخلاط است و در روایت اصل اگر سه بار شوی و یکبار بشیلید شستنه با و این

و در فتاوی گفته که بعد از غسل کردن و شستن با و اگر اثر او ماند و در عهد ایه آورده که پاک شود نجاست مغلطه و مخففه شستن با و اگر اثر او ماند

و در عهد ایه آورده که پاک شود نجاست مغلطه و مخففه شستن با و اگر اثر او ماند

و در عهد ایه آورده که پاک شود نجاست مغلطه و مخففه شستن با و اگر اثر او ماند

و در عهد ایه آورده که پاک شود نجاست مغلطه و مخففه شستن با و اگر اثر او ماند

[illegible]

بند و استوار

مجلس

اما از برادرزاده
اگر دست قلم گوید
جماعت هر راقده

والله اعلم بالصواب

[illegible][illegible][illegible]

والله اعلم
الحق
ابو اي
الفضل
اللهم
اللهم
اللهم

و نه و بقول خود که در این کتاب
و نه و بقول خود که در این کتاب

[illegible]

فویت ان اصله شعار کما
لم اصدره متوجها الی

[illegible]

با قوت و پشت و کوشش
 که از عجز و ذلت و خوار
 و برای نشت نزدیک عبور
 و سطر است که در نشت
 اما نیت اما نیت
 از نزدیک شیخ ای صف
 که در عجز و ذلت
 و در عجز و ذلت
 که در عجز و ذلت

[illegible]

و در این کتاب که نقل از دست نوشته ی محقق
است که در کتاب خود دارد و او را می دانند

السلام
 پیغمبر علیہ
 صلیت
 و سلم
 احوط آنست که دست
 ها را کوبید لیکن در خلاصه است
 کند امام که امامت نفع و
 ذکر خیر لازم است در هر هفته

دست و پا و پیر و جوان
 همه در دین و دنیا
 از تو خواهی که بماند
 از تو خواهی که بماند

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

بهترین ذکر محمد و جبار است

پس صلوة رسول مختار است

نیمه غم دین بقول رسول

علم میراث دان توبت مفضل

نظم کردم سایل لاچار

تا برندفع از دهن غار و کبار

زان شده نظم در سخن رای

که بود حفظ الواسع

کمال بمیرد مال این بیمار

متعلق شوند حقوق چهار

کنند ابتدا تکفینش

یاد بپذیرد به تقفیرش

پس همه دین او ادا کنند

و وصیت بود و اکنند

بعده آنچه ما بقیه باشد

وارثان را رسد نفع باشد

اول اصحاب فرض راست سهام

ثم عصبه ثم ذوالارحام

مانوش عاوردان بغیر خلافت

قتل و رقت و آوار و دین

فوضهائی که در گشتب شمرند

صاحب فرض ده دو نفرند

چارم داند و هشت زن بحسب

نام هر یک فرض او در باب

و در این قسمت در این کتاب
و در این کتاب در این قسمت
و در این کتاب در این قسمت

مست است راسته حال ای دانا
باوله سندس ابن یا حشر
چون بوبنت هر دو یکی افون
غیر اربع صور که مستثنی است
فاسد این فرض را نمی شاید
میر سندس کرد و یکتا
باصول و قروع منتهی شده بودند
نزد عدم ولد و ولد پس
بهمین یاد دارم از استاد
نمکن باید اگر بود اولاد
فرض باید نه پیش و نه بسیار
نصف باید و ثلث که صاعد
مثل حظ از ثناین و حظ از
جائی او دختر پس بر برداشت
وزر یاده بود و ثلث بر و
سدس

مست است راسته حال ای دانا
باوله سندس ابن یا حشر
چون بوبنت هر دو یکی افون
غیر اربع صور که مستثنی است
فاسد این فرض را نمی شاید
میر سندس کرد و یکتا
باصول و قروع منتهی شده بودند
نزد عدم ولد و ولد پس
بهمین یاد دارم از استاد
نمکن باید اگر بود اولاد
فرض باید نه پیش و نه بسیار
نصف باید و ثلث که صاعد
مثل حظ از ثناین و حظ از
جائی او دختر پس بر برداشت
وزر یاده بود و ثلث بر و
سدس

مست است راسته حال ای دانا
باوله سندس ابن یا حشر
چون بوبنت هر دو یکی افون
غیر اربع صور که مستثنی است
فاسد این فرض را نمی شاید
میر سندس کرد و یکتا
باصول و قروع منتهی شده بودند
نزد عدم ولد و ولد پس
بهمین یاد دارم از استاد
نمکن باید اگر بود اولاد
فرض باید نه پیش و نه بسیار
نصف باید و ثلث که صاعد
مثل حظ از ثناین و حظ از
جائی او دختر پس بر برداشت
وزر یاده بود و ثلث بر و
سدس

اختیار اختیار

18

در این کتاب

همچنین با نبات این القلب

همچنان باشد هم در آن نفس است

حاجه ایشان تو جله را در این

ولد او ولد این نیز میباید

هر چه گونه که ضم شوند با ام

ورنه بشند ثلث کل بدان

صورت این بود بمثلین

ام را ثلث جله مال شمر

که چه بود یوسف ثلث مخالفان

پدری و مادری برابر دارند

سدس یا بند یک سوره

ابویات نیز هم به پدر

مادر را تب نمیشود ساقط

صورت او کاتم ام الالب

آنچه باقی بود بر و عصب

یک شفته دوم بغیره دان

میسر و عصب جله نقد و وزن

لیون

عصبه کردند با نبات الصلب

حاجه ایشان بود اگر کسیرت

پدر و جد و برادر اخیان

کرک عمو و مادری زو ماند

دو برابر او خواهد هم

ام را سدس است با ایشان

ثلث باقیست باز و جان

جد باشد اگر بجای پدر

اینچنین دان تو نه نجان

جده که واحد است و بسیار

که برابر بودند در درجه

جمله ساقط شوند با مادر

که چه جد چون پدر کند ساقط

که چه بالا رسیده ام الالب

صاحب زغن چون بر حصه

جمله عصبها بسته نوع بدان

چون نباشد ز صاحبان قرض

طو حقیق

طو حقیق

طو حقیق

طو حقیق

عصبها مع الغیر است
 اگر از فرق نیست لاخیر است
 این عصبها برده رسد
 لیکن پیوند او برین نبود
 در فیه در و ترازا این
 پدر و سجد را بیالانوان
 سان از خ و اخ زاده ندان
 عم و عم زاده را تو نیز رسان
 حقیقه نمی برد عسلات
 علام کرده اند حکم تبات
 و اثرش از قریب تا قریب
 از جمع ابعده و اقرب
 بعد از این باشد اکنون شود
 در العصبه که بود موجود
 کز چه در معنی است کالعب
 مله مال را بر د اقرب
 که برند فرض نصف و ثلثانی
 آن زمانند عصبه ثانی
 حال شان یاد و اراکی اویش
 عصبه کردند با برادر خویش
 که شود عصبه باز از دیگر
 به باغیر آن زین بشمر
 که چنین گفته است پیغامبر
 خست یا بنت هست ای پرور
 که کند عتق را ز بهر خدا
 از عصبها بود موی
 که و را الحی است نسبت او
 و از آن عصبها بنقش او
 در و کردن مال یا بر اصحاب این
 عصبیات هیچکس نبود
 مال بر فرد و سهام رد شود

آن زن و شوهر اندکی عاقل

هر که در کعبه شست و در روز ششم

چار نوع اند جمله ذوالارحام

بعد از این پنج اصل نور هم

کرنه عصب کذا و ذوق

بمهر نذر که ایک با ترتیب

کدیرجہ برابر اندھ

ولد و ارث از نباشد پس چنانکه

از ابدان فروع معبر است

مختلف در صفات قبول
از یکدیگر نیست

اچہ نفیم احمد نقوی

برهمنین مسیحیت

حال بایه دو صفت سیردال

بعد از این موی المومنان

پس چنانچه در آن عمر

لیکن وزارت سیر

مجزوءه دارش که میسند ز غلو

نیک آمدی به کن من سوزان

۲۰ شک آن خویش بشو خوارم

وَقَدْ أَصْلَحَ إِلَى الْإِسْلَامِ

فروع اصل اصول نیز هم است

آزمان ترک میبرد دور

دور راخت باوجود قریب

وله دارت دست احمق هم

ولاد و ارث اند با هم بس

کرمات اصول منطق

یہ درجہ سرکاری اصول

نیکو این دنیا را که صانع عالم

دانشینان و انوار

در سرابی بیدار

سبحن مسكران كراما

زده اقرار و بر همان بود
دارند که در آن

دارسی است و این همان

20

[illegible]

